یادداشت

ظهور و افول «آبراهه هرمز»؛ تنگه یا گذرگاه

ادامه از صفحه اول

بازارهای انرژی، شرکت‌های بیمه، خطوط کشتیرانی، بورس‌های جهانی و دولت‌های بزرگ و حتی امنیت غذایی جهان ناگهان با واقعیتی مواجه شدند که تا پیش از آن بیشتر در حد یک احتمال تحلیل می‌شد. حتی واکنش‌های آمریکا و متحدانش نیز نشان داد که اثرات عملی هرگونه اختلال در هرمز، بسیار گسترده‌تر و عمیق‌تر از برآوردهای پیشین و حد تحمل اقتصاد جهانی است. برای شناخت ماهیت پیچیده این پدیده، باید توجه داشت که تبدیل یک مشخصه جغرافیایی و نسبتا ثابت به عاملی که بتواند معادلات جهانی را تغییر دهد، کاری سهل و ممتنع است. بسیاری از پدیده‌ها سال‌ها در برابر دیدگان همگان قرار دارند، اما تا زمانی که در شرایط خاص فعال نشوند، ابعاد واقعی قدرت آنها آشکار نمی‌شود. برای فهم بهتر این موضوع می‌توان از دو تمثیل مشهور جهانی بهره گرفت: نخست «قوی سیاه» که در ادبیات اندیشه به رخدادی اشاره دارد که وقوع آن غیرمنتظره به نظر می‌رسد، اما پس از وقوع، آثار عمیق و ماندگاری بر سیستم‌ها برجای می‌گذارد. دوم، داستان «غول چراغ جادو» که در آن نیرویی عظیم سال‌ها در درون چراغی کوچک و در ظاهر بی‌اهمیت نهفته است و تنها بر اثر تحریک کوچک و شرایطی خاص آزاد می‌شود و محیط پیرامون خود را دگرگون می‌کند و قابل بازگشت به شرایط قبل نیست. تنگه هرمز نیز تا حدی چنین ماهیتی دارد؛ همگان از وجود آن آگاه بودند، برخی آن را همواره و در پی هر تنش کوچکی طلب می‌کردند، اما قدرت واقعی آن تا زمانی که در متن یک بحران بزرگ فعال نشد، به‌طور کامل درک نشده بود. از دیدگاه نظریه سیستم‌ها، این دو تمثیل تاریخی به‌خوبی ماهیت نوظهور یا Emergent Property تنگه هرمز را توضیح می‌دهند. ویژگی‌های نوظهور، خصوصیاتی هستند که از تعامل اجزای یک سیستم پدید می‌آیند و پیش از وقوع، تمامی ابعاد آنها قابل پیش‌بینی نیست. تنگه هرمز نیز از یک گذرگاه جغرافیایی به عاملی تبدیل شد که توانست الگوریتم تصمیم‌گیری قدرت‌های جهانی را تغییر دهد. حتی کسانی که طی چهار دهه گذشته بارها درباره اهمیت آن هشدار داده بودند، پس از رخدادهای اخیر با ابعاد تازه‌ای از تأثیرگذاری آن مواجه شدند. اکنون این پدیده به یک واقعیت جدید، پایدار و اثرگذار در ساختار امنیت انرژی جهان تبدیل شده است. بااین‌حال، پرسش اصلی این است که چگونه می‌توان این قدرت تأثیرگذاری را حفظ و مدیریت هوشمندانه کرد و مانع از ضعف تدریجی آن شد؟ تجربه تاریخی نشان می‌دهد هر اهرم ژئوپلیتیکی در صورت استفاده افراطی و نامناسب، به تدریج کم‌رنگ شده و ارزش خود را از دست می‌دهد. اکنون که تأثیرگذاری هرمز در سطح جهانی اثبات شده است، باید کنترل فیزیکی و نظامی آن به مدیریت هوشمندانه و پایدار تأثیرگذاری آن تبدیل شود. به بیان دیگر، ارزش راهبردی هرمز تنها در توان ایجاد اختلال در کارکرد آن نیست، بلکه در توان شکل‌دهی به محاسبات بلندمدت بازیگران جهانی نهفته است. در این میان باید توجه داشت که احساس ناامنی دائمی در تجارت جهانی و بازار انرژی می‌تواند مصرف‌کنندگان را به جست‌وجوی گزینه‌های جایگزین سوق دهد. تحولات اخیر و حتی روندهای صد روز گذشته در اقتصاد جهانی نشان داده است کشورها در حال بازاندیشی جدی درباره زنجیره‌های تأمین، مسیرهای انتقال کالا، امنیت انرژی و مواد اولیه هستند. بسیاری از دولت‌ها در حال طراحی راهبردهایی برای کاهش وابستگی به نقاط گلوگاهی هستند. در همین چارچوب، برخی کشورها به تغییر الگوی مصرف انرژی روی آورده‌اند و نه‌تنها در پی مسیرهای جدید انتقال انرژی هستند بلکه به‌شدت صورت‌های جدید و جایگزین آن را بررسی می‌کنند. گسترش سریع فناوری‌های انرژی، کاهش هزینه تولید برق تجدیدپذیر، توسعه زیرساخت‌های ذخیره‌سازی انرژی و فراگیرشدن خودروهای برقی، بخشی از این روند جهانی است. هم‌زمان کشورهای حوزه خلیج فارس نیز با الگوگیری از عربستان سعودی و امارات متحده عربی، سرمایه‌گذاری گسترده‌ای را برای ایجاد مسیرهای جایگزین انتقال نفت و گاز آغاز کرده‌اند. توسعه خطوط لوله، بنادر جدید و مسیرهای صادراتی جایگزین نشان می‌دهد که اگر هرمز صرفا به‌عنوان یک نقطه تهدید تلقی شود، در بلندمدت بخشی از مزیت راهبردی خود را از دست خواهد داد. بنابراین حفظ اهمیت هرمز نیازمند نگاهی فراتر از ملاحظات صرفا امنیتی است. این گذرگاه باید هم‌زمان نقش خود را به‌عنوان شریان اصلی تجارت و انرژی منطقه حفظ کند. هرچه حجم تجارت، سرمایه‌گذاری و وابستگی متقابل اقتصادی در این آبراه افزایش یابد، ارزش ژئوپلیتیکی آن نیز پایدارتر خواهد شد. قدرت واقعی هرمز در آن است که جهان به استمرار فعالیت آن نیازمند باشد، نه اینکه محتاطانه در پی حذف آن از معادلات کنونی و آینده خود برآید.

کلام آخر

برای جلوگیری از افول بلندمدت نقش و اهمیت این نقطه راهبردی، باید میان عنصر امنیتی و نقش اقتصادی آن توازن برقرار شود. «تنگه» هرمز یک عارضه جغرافیایی و استراتژیک است، اما همان‌گونه که از نام آن برمی‌آید، از منظر تجارت جهانی یک «آبراهه» است. این آبراهه تنها زمانی می‌تواند به‌عنوان یک اهرم مؤثر باقی بماند که مسیر پررونق و جذابی برای عبور کالا، انرژی و تجارت جهانی باشد و بازیگران بین‌المللی همچنان به استفاده از آن نیاز داشته باشند. کلید کنترل تنگه هرمز زمانی مقتدرانه عمل خواهد کرد که رونق جوهر وجودی آن بیش از پیش باشد. از سوی دیگر، تغییرات اقلیمی، بهره‌برداری گسترده آب‌شیرین‌کن‌ها از منابع آبی خلیج فارس، آلودگی‌های نفتی و فشارهای زیست‌محیطی، ضرورت توجه به پایداری اکولوژیک این منطقه را دوچندان کرده است. مدیریت علمی و مشترک زیست‌بوم خلیج فارس و تنگه هرمز، با مشارکت و تأمین هزینه از سوی بهره‌برداران اصلی آن، می‌تواند در قالب یک صندوق سرمایه‌گذاری و توسعه مشترک خلیج فارس یکی از ارکان مهم حفظ جایگاه بلندمدت این آبراه باشد. چنین رویکردی نه‌تنها مورد حمایت کشورهای منطقه قرار خواهد گرفت، بلکه سازمان‌های بین‌المللی نیز از آن استقبال خواهند کرد. در نهایت، آینده هرمز بیش از آنکه به قدرت توان انسداد آن وابسته باشد، به توانایی حفظ و تقویت جایگاه آن به‌عنوان حیاتی‌ترین و مطمئن‌ترین «آبراهه» تجارت و انرژی جهان وابسته خواهد بود.

گزارش «شرق» از بحران درمان در اندیمشک، ۳ ماه پس از موشک‌باران

شهری بدون بیمارستان

محمدحسین موسوی: «سه ماه است که ما در اندیمشک اتاق عمل، زایشگاه و آی‌سی‌یو نداریم و مردم را به اهواز و شهرهای کناری مثل دزفول می‌فرستیم»؛ این روایت یکی از پزشکان «اندیمشک» است؛ شهری ۲۰۰هزارنفری در خوزستان که تنها بیمارستان آن، یعنی «بیمارستان امام علی»، از اول فروردین ۱۴۰۵ تحت تأثیر موج انفجار آسیب دیده و بیشتر بخش‌هایش از دسترس بیماران خارج شده است. «محمدرضا موالی‌زاده»، استاندار خوزستان، در همان روز حادثه، یعنی یکم فروردین، در گفت‌وگو با معاون رئیس‌جمهور از صدور دستور آغاز عملیات پاکسازی و ترمیم خرابی‌های وارده به بیمارستان خبر داد تا در اسرع وقت این مرکز حیاتی دوباره به چرخه ارائه خدمات بازگردد؛ اما نزدیک به سه ماه از آن روز گذشته و جز بخش اورژانس و چند بخش جزئی دیگر، باقی بیمارستان همچنان تعطیل است و بیماران این شهر مجبور به مراجعه به بیمارستان‌های شهرهای هم‌جوار شده‌اند. از دسترس خارج‌شدن «بیمارستان امام علی» ضربه سنگینی به وضعیت درمان و بهداشت در اندیمشک است؛ شهری که تا پیش از آسیب به تنها بیمارستان آن نیز با سرانه کمتر از یک تخت بیمارستانی به ازای هزار نفر، در وضعیتی غیراستاندارد از نظر خدمات درمانی قرار داشت. بیمارستان «امام علی» اندیمشک در حال حاضر رئیس و روابط‌عمومی ندارد. تلاش خبرنگار «شرق» نیز برای گفت‌وگو با مسئولان سازمان‌های مربوطه، نماینده اندیمشک در مجلس شورای اسلامی و مسئولان «دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز» بی‌نتیجه ماند.

مدرسه جای بیمارستان

«ستار درست»، متخصص داخلی در اندیمشک است. او می‌گوید از همان زمان که بیمارستان آسیب دید، مکان دیگری را به‌عنوان بیمارستان موقت معرفی کردند؛ مکانی که شرایط لازم برای بیمارستان‌بودن را ندارد: «در همان دوران جنگ، در یک دانشگاه علمی-کاربردی چند تخت بیمارستانی به شکل غیراستاندارد قرار دادند و گفتند این جایگزین موقت برای بیمارستان است. فارغ از این مسئله که ۱۰ تا ۱۲ تختی که آنجا گذاشتند، برای شهری با جمعیت ۲۰۰ هزار نفر کافی نیست، شرایط آن مکان نیز بیمارستانی نیست». او می‌گوید این بیمارستان موقت خود زمینه‌ای برای فاجعه است: «تخت‌ها به شکل غیراستاندارد و با فاصله‌های نزدیک در دو اتاق چهار در چهار کنار یکدیگر قرار داده شده است. برای مثال، بیمار عفونی کنار بیمار نقص سیستم ایمنی بدن قرار گرفته است. از لحاظ ایزوله‌سازی نیز وضعیت به‌شدت غیراستاندارد بوده و حتی برای بیماران غیرعفونی نیز خطرزاست. از سوی دیگر، بیمارستان آی‌سی‌یو ندارد و اگر حال بیماری بد شود، حداقل یک ساعت طول می‌کشد تا او به آی‌سی‌یو بیمارستان اصلی منتقل شود».

این شرایط باعث شده تا بسیاری از بیماران با رضایت شخصی خود از ادامه درمان و بستری منصرف شوند: «بیماران می‌گویند اگر در خانه باشیم و دارو بگیریم بهتر از این است که در این بیمارستان بستری شویم. آنها حتی حاضرند از خیر داروهایی که فقط در بیمارستان امکان دریافت آن هست، بگذرند ولی به بیمارستان نیایند». «ستار درست» می‌گوید این وضعیت خطرناک نادیده گرفته شده است: «الان نزدیک به سه ماه از روزی که بیمارستان امام علی بسته شد، گذشته است؛ در این مدت یک‌سری بخش‌ها مثل دیالیز یا آی‌سی‌یو فعال شده ولی این فعال‌سازی به قیمت فداشدن دیگر بخش‌های ضروری بیمارستان اتفاق افتاده است. بااین‌حال، به شکلی برای بازگشایی این بخش‌ها تبلیغ می‌کنند که گویی تمام مشکل حل شده است». بسته‌شدن بیمارستان برای شهروندان اندیمشک مشکلات زیادی همراه داشته است: «تخت‌های بیمارستان اندیمشک همیشه پر بود و بیمارستان دزفول و شهرهای هم‌جوار ظرفیت پذیرش تمام بیماران ما را ندارند؛ در نتیجه، بسیاری از بیماران که به شهرهای دیگر مراجعه می‌کنند، یا پذیرش نمی‌شوند یا به‌سختی پذیرش می‌شوند. این وضعیت برای بیماران اورژانسی نیز بسیار خطرناک است. مدتی پیش مریضی بود که باید در بخش ویژه بستری می‌شد، اما به علت تأخیر و نبود تخت در اندیمشک، متأسفانه فوت شد؛ در صورتی که اگر آی‌سی‌یو بیمارستان به‌راه بود، چنین اتفاقی نمی‌افتاد». این پزشک متخصص معتقد است یک چادر صحرایی بهتر از چنین ساختمانی است.

از افزایش سقط جنین تا صفرشدن آمار زایمان

«در روز حادثه خودم در اتاق عمل بودم که صدای انفجار آمد. بیمارستان نزدیک پایگاه موشکی دزفول است و موج انفجار حمله به آن پایگاه باعث آسیب به بیمارستان شد. چیزی که من به چشم دیدم، آسیب واردشده تنها در حد در و پنجره‌ها و سقف کاذب بود و اگر یک مدیریت درست انجام می‌شد، به نظر در دو هفته بیمارستان درست می‌شد». این را «رضوان هوری» می‌گوید؛ او یکی از متخصصان زنان و زایمان شهر اندیمشک است و مصائب نبود بیمارستان برای زنان باردار را روایت می‌کند: «ما از اول فروردین تا به حال حتی یک زایمان در شهر اندیمشک نداشته‌ایم؛ زیرا هیچ زایشگاهی وجود ندارد و اگر خدای نکرده اتفاقی برای مادر یا بچه نیز بیفتد، جایی برای رسیدگی نداریم». هرچند در همان دانشگاه علمی-کاربردی، اتاقی نیز به‌عنوان زایشگاه تدارک دیده‌اند: «دیوارهای آن مکان به‌جای سرامیکی، گچی است و قابل استریل‌سازی یا شست‌وشو نیست و اصلا شرایط بیمارستان را ندارد؛ در نتیجه اتاقی که به ما دادند به‌عنوان زایشگاه استفاده‌ای ندارد. فقط همکاران ما شیفت می‌دهند، بدون آنکه حتی در آنجا تا به حال یک زایمان اتفاق افتاده باشد». «هوری» می‌گوید شانسی که ساکنان اندیمشک آوردند، نزدیکی دزفول و وجود یک بیمارستان و زایشگاه در آنجاست، اما شرایط فعلی باعث شده در دزفول با بیماران اندیمشکی برخورد مناسبی نشود: «از گذشته این بیمارستان مراجعه‌کنندگان زیادی از دهلران، شوش، ایلام لرستان و... داشت، حالا نیز بیماران اندیمشک اضافه شده‌اند و بار کاری بیمارستان خیلی بالا رفته است. به همین علت در بیمارستان دزفول با شهروندان اندیمشک برخورد مناسبی نمی‌شود. بیماران تعریف می‌کردند در بیمارستان به آنها گفته‌اند منتظر باشند تا اول بیماران دزفولی درمان شوند بعد نوبت آنها برسد». این پزشک زنان و زایمان به افزایش میزان سقط جنین اشاره می‌کند: «در این مدت مرگ مادر نداشتیم، اما سقط جنین و موارد اورژانسی منتقل‌شده به بیمارستان دزفول زیاد داشتیم».

وعده‌های بی‌نتیجه

«روز اول فروردین انفجاری در انبار مهمات پایگاه چهارم شکاری دزفول اتفاق می‌افتد و موج آن به بیمارستان آسیب می‌زند و به‌جز اورژانس که به علت قرارگرفتن در طبقه پایین، کمتر آسیب دیده بود و ناچارا فعال شد، باقی بیمارستان از مدار خدمت‌رسانی خارج می‌شود». «احمد ولی‌پور»، پزشکی در اندیمشک است که از وعده‌های عمل‌نشده می‌گوید: «در همان زمانی که بیمارستان آسیب دید، معاون اول رئیس‌جمهور با مسئولان استانی صحبت کرد و گفت بیمارستان در اسرع وقت بازسازی می‌شود و نهادها و ارگان‌های مختلف نیز برای کمک به بیمارستان اعلام آمادگی کردند. اما آن صحبت‌ها و قول‌های شفاهی باقی ماند و تا الان فقط ۱۲ میلیارد تومان برای بازسازی بخشی جزئی در بیمارستان، کمک صورت گرفته است. تاکنون حتی قراردادی با پیمانکار منعقد نشده و پول دیگری نیز برای بازسازی بیمارستان اختصاص داده نشده است و هیچ فعالیتی نیز مبنی بر بازسازی در بیمارستان انجام نمی‌شود». او می‌گوید به‌جای بیمارستان در اندیمشک، ساختمانی شبیه به مدرسه در اختیار کادر درمان قرار داده‌اند: «یک دانشگاه علمی-کاربردی کوچک را به‌عنوان بیمارستان موقت ایجاد کرده‌اند که اصلا شرایط بیمارستانی ندارد. در این ساختمان، دو سالن داریم که ۱۰ تخت در آنها قرار داده‌اند، ولی نه اکسیژن مرکزی وجود دارد و نه کف و دیوارها استریل و مناسب است». در دسترس نبودن بیمارستان ارائه خدمات درمانی در اندیمشک را دچار مشکل جدی کرده است: «سه ماه است در اندیمشک اتاق عمل، زایشگاه و آی‌سی‌یو نداریم و مردم را به‌ناچار به اهواز و شهرهای هم‌جوار مثل دزفول می‌فرستیم، اما این پروسه اعزام نیز خودش فرایندی طولانی است. الان در اندیمشک تنها می‌توانیم یک احیا انجام دهیم یا اقدامات اولیه پیش از عمل را بکنیم». پس از حمله اول فروردین، خانه‌های سازمانی قرارگرفته در محیط بیمارستان که متعلق به کارمندان و کادر درمان بودند نیز آسیب دیده‌اند: «خانه‌های سازمانی در و پنجره ندارند. خیلی‌ها گذاشتند و رفتند در سطح شهر خانه‌ای اجاره کردند و بعضی هم که بومی اندیمشک نبودند از شهر رفته‌اند. از خانه‌های سازمانی در نهایت چند خانه با پلاستیک و کارتن سر پا مانده است. این موضوع به منابع انسانی بیمارستان و نظام درمان و بهداشت شهر آسیب زده است».

فاجعه‌ای برای یک شهر

«خانم الف» اولین فرزند خود را به علت رسیدگی ناکافی بیمارستان نزدیک به دو سال پیش از دست داده است؛ حالا هم زایمان اخیر او به زمانی خورده که «بیمارستان اندیمشک» از مدار خدمت‌رسانی خارج شده و دوباره زایمان تبدیل به معضلی بزرگ شده است: «تا پیش از بسته‌شدن بیمارستان اندیمشک، من هر زمان که لازم می‌شد با دستور پزشک برای چکاپ و کارهای درمانی به بیمارستان مراجعه می‌کردم، از وقتی بیمارستان آسیب دید دربه‌در شدم». این دربه‌دری کار او را دوباره به بیمارستان دزفول کشاند، اما این بار بیمارستان حتی خدمات اولیه را به او ارائه نکرد: «بیمارستان دزفول مانند بیمارستان‌های شوشتر و شوش، بیماران اندیمشک را قبول نمی‌کند. در بیمارستان به من گفتند مگر بیمار اندیمشک نیستی پس ما نمی‌توانیم به تو خدمات بدهیم. حتی گفتند پزشک شما را قبول نمی‌کنیم و مسئله شما به ما ارتباطی ندارد». پس از این موضوع او مجبور شد با اصرار و کمک پزشکش به بیمارستان اهواز مراجعه کند: «زایمان من با حال بد و استرس شدید پیش رفت؛ مجبور شدم در گرما از اندیمشک تا اهواز بروم تا آنجا با اصرار دکتر بستری شوم». از نظر او وضعیت آسیب‌های رسیده به بیمارستان اندیمشک آن‌قدر نیست که بازسازی آن این همه مدت طول بکشد: «یکم فروردین فقط شیشه‌ها ریخت و کمی از سقف آسیب دید. قاعدتا اگر مسئولان رسیدگی می‌کردند، بیمارستان زود بازگشایی می‌شد، اما مسئولان واقعا رسیدگی نمی‌کنند و این فاجعه که یک شهر بدون بیمارستان مانده، برای آنها بی‌اهمیت است».

هشدار گروهی از پزشکان اندیمشک

۲۳ خرداد جمعی از پزشکان اندیمشک نامه‌ای به «محمدرضا عارف»، معاون اول رئیس‌جمهور و «محمدرضا ظفرقندی»، وزیر بهداشت ارسال کردند. در این نامه آنها درباره اهمیت این بیمارستان گفته‌اند: «بیمارستان امام علی(ع) اندیمشک تنها بیمارستان اصلی شهرستانی با بیش از ۲۰۰ هزار نفر جمعیت است که علاوه بر جمعیت بومی، به دلیل قرارگرفتن در گلوگاه ارتباطی شمال به جنوب کشور و هم‌جواری با استان‌های لرستان و ایلام، نقش حیاتی در ارائه خدمات درمانی به حجم گسترده‌ای از مراجعان منطقه‌ای و بین‌استانی ایفا می‌کند». این پزشکان در ادامه به رهاشدن پروژه بازسازی این بیمارستان در همان مراحل ابتدایی اشاره کرده‌اند: «براساس اطلاعات موجود، عملیات بازسازی بدون طی فرایندهای معمول اداری و به صورت اضطراری آغاز شد، اما به دلیل عدم انعقاد قرارداد رسمی و نبود تأمین مالی لازم، در همان مراحل ابتدایی متوقف گردید و پروژه عملا به حال خود رها شده است. نتیجه این وضعیت، محرومیت طولانی‌مدت مردم منطقه از دسترسی به خدمات درمانی مناسب و افزایش فشار بر کادر درمان است». در این نامه به مشکلاتی که کادر درمان نیز به آن برخورده‌اند، تأکید شده است: «پزشکان متخصص و سایر کارکنان بیمارستان که همچنان با وجود همه محدودیت‌ها در اورژانس و بخش‌های جایگزین مشغول خدمت‌رسانی به مردم هستند، خود با مشکلات جدی معیشتی و رفاهی مواجه‌اند. منازل سازمانی آنان در این حادثه آسیب دیده و تخریب شده است. با وجود گذشت هفته‌ها از حادثه، اقدامات لازم برای بازسازی این واحدهای مسکونی نیز انجام نشده و همکاران ما ناچارند در شرایطی نامناسب و ناایمن به زندگی و خدمت ادامه دهند». در پایان نامه، خواسته مردم اندیمشک، بیماران، خانواده‌ها و کادر درمان «اقدام عملی» بیان شده و از معاون اول رئیس‌جمهور و وزیر بهداشت چنین مواردی خواسته شده است: «تأمین اعتبار لازم برای بازسازی کامل بیمارستان در اسرع وقت انجام شود؛ موانع اجرائی و اداری موجود در مسیر انعقاد قرارداد و آغاز عملیات بازسازی مرتفع گردد؛ وضعیت اسکان و بازسازی منازل سازمانی پزشکان و کارکنان آسیب‌دیده به صورت فوری تعیین شود».

سه ماه است در اندیمشک اتاق عمل، زایشگاه و آی‌سی‌یو نداریم و مردم را به‌ناچار به اهواز و شهرهای هم‌جوار مثل دزفول می‌فرستیم، اما این پروسه اعزام نیز خودش فرایندی طولانی است. الان در اندیمشک تنها می‌توانیم یک احیا انجام دهیم یا اقدامات اولیه پیش از عمل را انجام دهیم

نوبت دوم

فراخوان مناقصه عمومی

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی(توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می باشد.
مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره م م/۰۴/۰۴۲۵/ت۱ مربوط به مرمت و بهسازی جاده و محوطه چاه ۲۰ منصوری

الف- شرح مختصر خدمات
انجام عملیات تخریب ،عملیات خاکی ،عملیات بنایی با سنگ،اندود و بندکشی،قالب بندی وجوب بست ، کارهای فولادی ، بتن ریزی ، زیراساس، اساس و بالاست،نصب علائم و تجهیزات ایمنی ،مرمت محوطه چاه ، مرمت سلر ، مرمت گودال آبگل ، مرمت گودال سوخت ، ژئوممبراین ،احداث آبرو و پل بتنی در طول مسیر و جاده دسترسی مد نظر می باشد.

ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار
محل اجرای خدمات در ۶۰ کیلومتری اهوازو مدت انجام آن ۶ماه می باشد.

ج- برآورد کارفرما
برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۲۲۵,۷۷۱,۹۲۲,۴۰۶ریال وتعدیل پذیر می باشد

د-شرایط مناقصه گران متقاضی
- داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
- مناقصه گران دارای حداقل پایه ۵ گرایش ساختمان و ابنیه- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،الویت با شرکت های بومی استانی می باشد.-داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۱۱,۲۸۸,۵۹۶,۱۲۰ریال که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد :
الف: ارائه رسید وجه صادره از سوی حسابداری کارفرما مبنی بر واریز مبلغ فوق الذکربه شماره حساب IR940101000040001111604022067 نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکد ۰ حساب - بنام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰روز) معتبر بوده وپس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.
- توانایی ارائه ۵٪ مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات-مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرحهای راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.
توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات صادره توسط بانک های پاسارگاد و سپه قابل پذیرش نمی باشد .

هـ-محل و مهلت دریافت مدارک مناقصه گران
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به‌عمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی ساده)بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران به‌عمل آید.
* **مهلت اعلام آمادگی:** بصورت الکترونیکی (غیر حضوری) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۶ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۵
محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها
متقاضیان مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۲:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۰۸:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است.همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۲:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می باشد.
شناسه : ۲۲۰۶۲۴۸
WWW.NISOC.IR http://iets.mporg.ir

امور حقوقی و قراردادها – شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

۱۹۹۱

نوبت دوم

فراخوان خرید خدمات مشاوره نظارت پروژه‌های گازرسانی و ساختمانی در سطح استان قزوین (۱۴۰۵-۰۷)
کد فراخوان پایگاه اطلاع رسانی مناقصات : ۱۰۵/۳۷۲/۶۶۶

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان قزوین

شرکت گاز استان قزوین درنظر دارد خرید خدمات مشاوره نظارت پروژه‌های گازرسانی و ساختمانی در سطح شرکت خود به شماره (۲۰۰۵۰۹۱۳۳۵۰۰۰۰۱۲) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مشاوران دارای صلاحیت، ارسال درخواست پیشنهاد (RFP)، ارائه پیشنهاد مشاوران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مشاوران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند.
تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۵ می‌باشد.
-مهلت زمانی دریافت اسناد فراخوان: پایان وقت اداری روز شنبه (ساعت: ۱۶:۰۰) مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۰
-مهلت زمانی ارسال پاسخ فراخوان: ساعت ۰۰ :۱۹ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۷
-شرایط مشاوران:
۱: داشتن شخصیت حقوقی
۲ : داشتن گواهینامه صلاحیت مشاور با رتبه۲ یا بالاتر در تخصص خطوط انتقال نفت و گاز یا رتبه۱ در تخصص شبکه توزیع و ایستگاه‌های کاهش فشار گاز در گروه مطالعات نفت و گاز از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (سازمان برنامه و بودجه) با دارابودن ظرفیت آزاد به ملبغ تقریبی ۶۸۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال.
۳: ارائه آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده (منتهی به اسفندماه سال۱۴۰۳) براساس آیین نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی به شماره ۲۶۵۱۰/ت۳۹۰۳۹ک مورخ ۱۳۸۸/۰۲/۰۹ وزیران محترم عضو کمیسیون اقتصاد و اطلاعیه های بعدی آن.
۴ : شرکت مشاوران در قالب گروه‌های مشارکت در این فرآیند امکان‌پذیر نمی‌باشد.

- محل تامین اعتبار: اعتبارات سرمایه‌ای شرکت گاز استان قزوین
-قیمتهای پیشنهادی می‌بایست متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
-به این پیمان مطابق آیین نامه تضمین معاملات دولتی، مصوبه هیات وزیران به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ ه مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲، پیش پرداخت معادل ۱۰٪ مبلغ اولیه پیمان تعلق خواهد گرفت.
اطلاعات تماس شرکت گاز استان قزوین جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد:
آدرس: قزوین- مینودر- میدان حافظ – بلوار سیدالشهداء- خیابان اشرفی اصفهانی - تلفن: ۰۲۸-۳۳۷۹۲۰۹۸
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:
مرکز تماس: ۰۲۱-۱۴۵۶
دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
عطف به بخشنامه شماره ۳۷۲۶۲۱ مورخ ۹۸/۰۷/۰۹ سازمان برنامه و بودجه کشور و مطابق بند "د" ماده ۱۸ قانون برگزاری مناقصات، شرکت‌کنندگان می‌توانند در ساعت و تاریخ اعلام شده در آگهی فراخوان در جلسه بازگشایی پاکات حضور یابند. از شرکت‌های واجد صلاحیت دعوت می‌شود به منظور دریافت اطلاعات تکمیلی به نشانی www.nigc-qazvin.ir و یا پایگاه اطلاع‌رسانی مناقصات (http://iets.mporg.ir) مراجعه نمایند.
شناسه آگهی: ۲۲۰۶۲۳۳
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۲۶
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۲۷

روابط عمومی شرکت گاز استان قزوین

۱۹۹۰